

Nói với bạn trẻ về “Hàng Giáo phận Việt Nam và chế độ công sản”

Tác Giả: Linh mục Chân Tín

Thứ Ba, 06 Tháng 9 Năm 2011 06:47

Thißt nghĩ, đã tới lúc, hàng Giám mục Việt Nam cần phải xét lại vấn đề đời sống và công tác với đồng công sản?

Giáo hội phải hoàn thành sứ mạng Ngôn sứ, là sứ mạng ưu tiên mà Chúa Giêsu đã trao phó cho Giáo hội, để báo về đức tin, báo về Giáo hội, báo về đức tin và con người: “Anh em đừng sợ người ta...Đi đâu Thầy nói với anh em lúc đêm hôm, thì hãy nói ra giữa ban ngày; và đi đâu anh em nghe rß tai, thì hãy lên mái nhà rao giảng. Anh em đừng sợ những kẻ chỉ giết thể xác, mà không giết được linh hồn... Anh em đừng sợ” (Mt 10, 26-31).

Việt và hàng Giáo phận Việt Nam và chế độ công sản, là một vấn đề hết sức tế nhị. Nhưng tôi vẫn muốn trình bày cho các bạn trẻ những góc nhìn khác nhau theo từng thời kỳ lịch sử.

1. Thời chung của các Giám mục Đông Dương 9/11/1951

Bốn năm trước khi công sản chiếm Bắc Việt (1954), các Giám mục Đông Dương (gồm Việt Nam, Lào và Campuchia) họp tại Hà Nội từ ngày 5-9/11/1951, dưới sự chủ trì của Đßc Khâm sứ Tòa thánh John Dooley và đã ra một Thời chung về “Hißm hòa Công sản”.

Các ngài rất thận trọng, không ủng hộ công sản cho Giáo hội Đông Dương, để biệt Giáo hội Việt Nam, biệt rõ lý thuyết công sản và chế độ công sản. Với tất cả lòng thành và trách nhiệm, các ngài đã cho giáo dân biệt công sản hủy hißm thế nào đời sống đức tin Công giáo.

Trước hết, với bạn trẻ yêu quê hương đức tin, các Giám mục Đông Dương xác định rõ: “Xúc động trước sự hß tàn lan trong suy nghĩ, chúng tôi thấy cần nói rõ về ý niệm ái quốc. Ái quốc, yêu nước là yêu quê hương, yêu quê cha đất tổ. Về quê hương chính là gia đình mà sống. Công hai là đời sống của đức hißu. Vì thế, chúng ta chỉ có thể khích lệ và vun trồng những nhân đức Kitô giáo khác. Ý niệm quê hương, không làm người Kitô hữu khai trừ quê hương của các dân tộc khác, những người cũng phải yêu quê hương, vì tất cả chúng ta đều là con cái Chúa.”

Sau khi xác định ý niệm ái quốc, các Giám mục để công sản nhìn công sản vô thần duy vật. Theo các ngài, việc phải nói rõ cho công sản dân Chúa biệt về chế độ công sản thußc về trách nhiệm của các ngài:

“Vì tình thế trách nhiệm quan trọng trước Thiên Chúa; vì mối tình thân yêu quý anh em, chúng tôi thấy mình có nhiệm vụ quan trọng phải loan báo cho anh em biệt để phòng ngừa công sản vô thần duy vật, một nguy cơ trầm trọng nhất của thời nay. Chế độ nghĩa Công sản bác bỏ

Nói với bạn trẻ về “Hàng Giáo phẩm Việt Nam và chế độ công sở”

Tác Giả: Linh mục Chân Tín
Thứ Ba, 06 Tháng 9 Năm 2011 06:47

Thiên Chúa, bác bỏ mọi tôn giáo, bác bỏ thuyết linh hồn hồn thiêng sống, bác bỏ tất cả quy định của nhân văn và gia đình. Chúng ta sống xung quanh tuy tất cả vì Công giáo, đức nhân đức Thánh cha đã tuyên bố rằng: ‘không bao giờ có thể vâng theo Công giáo và ngược lại Công giáo nào ra nháp sống sống thì lập tức bắt khai trừ ngay khi Giáo hội.’ Chúng ta không được nháp sống sống, mà là anh em không thể công tác dưới bất kỳ hình thức nào có thể giúp họ nắm chính quyền. Nếu nguy cơ sống sống rồi trở lại, tại sao do công sống gây ra rồi ghê gớm, đức nhân đức chúng tôi còn có bạn phải báo cho anh em biết để phòng ngừa mưu mô và mách khỏe xỏ quyệt sống sống dám dùng để tạt vào mắt đích... Trong các nước có công sống sống chi phí, lập tức đi ra ngoài công nhân ghê gớm: tịch thu tài sản và không bắt hàng văn nghệ Công giáo. Giáo hội phải sống trong công nhân hải hùng triền miên, đức nhân đức phải chết rũ tù hay là phải đổ máu công khai để gìn giữ niềm trung tín với đức tin Công giáo”.

Đức nhân đức họ nói trên và so sánh với những gì đã xảy ra với Giáo hội Công giáo tại miền Bắc từ năm 1954, và những gì xảy ra trong Nam từ 1975 thì nay, có cảm tưởng các Giám mục đã ký vào Thủ chung 1951 là những tiên tri thây róc những đau khổ mà Giáo hội Việt Nam phải chịu đựng thì công sống sống và các ngài đang thì là cách trung thực những đau khổ mà Giáo hội Công giáo phải chịu suốt bao năm qua.

Các ngài thốt can đảm và sáng suốt nói lên bạn chết của Công sống sống để giúp giáo dân biết phó với các cuộc bách hại của công sống sống Việt Nam trên miền đất nước, đức nhân đức tại miền Bắc. Có những người cho rằng các ngài đã quá công nhận. Những thực ra, những gì các ngài đã công báo trong Thủ chung 1951, đã thốt sống xảy ra cho Giáo hội Công giáo Việt Nam. Thiên Chúa đã cho Giáo hội những nhà lãnh đạo sáng suốt, đã thây róc những nguy hiểm, những bách hại mà chúng ta không đợi 3 năm sau của Giáo hội Miền bắc phải gánh chịu những bách hại của chế độ công sống sống vô thần.

Phải biết của Thủ chung là là các Giám mục kêu gọi các linh mục “hãy đừng cho dân chúng biết hết thuyết xã hội Công giáo, nhất là phải nhận mình vào hai nhân đức nhân đức là công bình và bác ái...”

2. Sau 30/4/1975, Giám mục Việt Nam đi họp nói: “đi thôi và hợp tác”

Có thể nói rằng, bạn họp tâm và trách nhiệm, với năng quyền đức ban cho, các giám mục Việt Nam trước 1954, đã không ngại ngại những khó khăn lập trình để bắt hợp tác với công sống sống, bởi những tín hữu Chúa Kitô không thể làm tôi hai chủ, nhất là không thể vâng phục với chế độ công sống sống vô thần, vâng phục với Thiên Chúa.

Tại Miền bắc, những người minh chứng công khai bắt hợp tác với công sống sống của các Giám mục Đông Đàng đã đức các giám mục triết để áp dụng, như đó mà Giáo hội Miền bắc đã phải nhận ra rằng sống sống róc những bách hại khốc liệt của nhà cầm quyền công sống sống và tận tụy để đức cho tận ngày hôm nay.

Tuy nhiên, sau 30/4/1975, công nhân rớt vào tay công sống sống. Trước tình hình chính trị mới này, Giáo hội thây không còn cách nào khác là phải sống chung lâu dài với công sống sống. Do đó, hàng giám mục Việt Nam nghĩ tới việc chuyển họp nói để tận tụy và chế trình của Công giáo Vatican II: “đi thôi và hợp tác” đã đức các ngài là chế làm họp nói đi cho Giáo hội.

Nói với bạn trẻ về “Hàng Giáo phẩm Việt Nam và chức phận của chúng ta”

Tác Giả: Linh mục Chân Tín
Thứ Ba, 06 Tháng 9 Năm 2011 06:47

Một số kiến thức cơ bản về công tác của các linh mục ở đây, đó là khóa học dành cho các giám mục Miền nam từ 15-20/12/1975, qui tụ không chỉ các giám mục mà còn mở rộng cho nhiều thành phần dân Chúa cùng tham dự về cho các giám mục, trong đó có các chuyên viên, các linh mục, tu sĩ, giáo dân. Nhiệm vụ của tham dự được chia thành ba tiểu ban, nghiên cứu về các vấn đề pháp lý quy định: công tác quản lý chính quyền, các vấn đề thu nhập của Giáo hội và các vấn đề liên quan tới các sinh hoạt tôn giáo.

Đây có lẽ là lần đầu tiên và duy nhất giáo dân được tham gia một khóa Hội nghị của Hội đồng Giám mục và được tham gia cách tích cực như những người cộng sự cho hàng Giám mục trong công tác quản lý Giáo hội. Số kiến thức này, lúc đó, đã được đánh giá là “quan trọng”, như lời linh mục Vũ Khôi Phiêng đã viết trong Nguyệt san Đấng Dạy (số 76, tháng 12/1975): “Các giới Công giáo đã tỏ ra rất hài lòng về việc Hội đồng Giám mục đã mở cửa đón các thành phần khác nhau của Giáo hội tới tham dự. Đây là lần đầu tiên mà một phiên họp của Hội đồng Giám mục tỏ ra một nền tảng vững chắc tham gia tích cực của công đồng Kitô giáo tập hợp chung quanh các vị giám mục; với bầu không khí cởi mở, đồng tâm, tuy rằng quan điểm của từng cá nhân có thể không hoàn toàn trùng khớp”. Lần đầu tiên những cũng là lần cuối. Không biết vì lý do gì mà kể từ đó tới nay, Hội đồng Giám mục đóng kín cửa, không còn có sự tham gia của công đồng Dân Chúa?

Sau khi hai miền Nam – Bắc thống nhất (15/11/1975), năm 1976, các giám mục đã ra một Thông điệp xác nhận sự khác biệt căn bản giữa công xã hội và Giáo hội: “Giữa đức tin Kitô giáo và chủ nghĩa Mác – Lê có xung khắc về căn bản, điều này ai cũng nhận”.

Tuy nhiên, ngay lập tức, các ngài lại nghĩ ngay tới việc đi thiêu hủy và công tác với công xã hội: “Dù khác biệt, thì không vì thế mà không có đi thiêu hủy và công tác chân thành giữa những ai cùng phụng sự con người trong sự mong muốn cá nhân và xã hội”.

Vấn đề là chức phận của chúng ta có nhiệm vụ gì về con người và nhiệm vụ hay không? Đi thiêu hủy và công tác chân thành với những người thiêu hủy con người, công xã hội có nhiệm vụ gì về con người hay không?

Trong thực tế, dưới sự chỉ đạo của công xã hội, các tôn giáo bị chà đạp, nhân quyền, tự do tôn giáo bị vi phạm. Không bao giờ có đi thiêu hủy đúng nghĩa dưới sự chỉ đạo của công xã hội. Công xã hội chỉ là để chiêu bài “đi thiêu hủy” để kìm kẹp và làm tha hóa các tôn giáo, trong đó có Giáo hội Công giáo.

Không chỉ có thế, suốt 36 năm qua, công xã hội Việt Nam đã “tiêu diệt ý thức đi tìm quyền dân của các thành viên Quốc hội; tiêu diệt ý thức phục vụ công ích của các nhân viên công quyền; tiêu diệt ý thức tôn trọng và bảo vệ nhân dân của giới công an, cảnh sát; tiêu diệt ý thức bảo vệ lãnh đạo, lãnh đạo của các quân đội hàng ngũ quân đội; tiêu diệt ý thức bảo vệ luật pháp và công lý của các luật sư; tiêu diệt ý thức thông tin xốt bịt nhân dân của các y, bác sĩ; tiêu diệt ý thức làm công tác cho sự thật và lợi ích của giới tu hành; hệ thống tôn giáo thành thu nhập phiến; hệ thống các nhà tu hành xây dựng các đền thờ nguy nga, tạc tượng hình ảnh linh đình, mà đồng đồng, vô cảm trước công nhân đang bào bóc đàn áp, xã hội bị băng hoại, hệ thống bị lâm nguy...” (Thông điệp Ngôn luận, 15/4/2000).

Thành ra, nói “đi thiêu hủy” với công xã hội chỉ là cách nói. Với chức phận của chúng ta chỉ có “công tác hay không” mà đã chấp nhận công tác là chấp nhận bị tiêu diệt từ bên trong, chấp nhận đồng

Nói với bạn trẻ về “Hàng Giáo phẩm Việt Nam và chế độ công sở”

Tác Giả: Linh mục Chân Tín
Thứ Ba, 06 Tháng 9 Năm 2011 06:47

“phúc âm, dân tộc và chế nghĩa xã hội”, một chính sách nhất quán mà công sở Việt Nam muốn áp đặt lên Giáo hội công giáo kể từ khi nắm chính quyền.

Thật nghĩ, đã từ lúc, hàng Giám mục Việt Nam cần phải xét lại vấn đề đi thi và công tác với công sở?

Đức Giáo hoàng Benedict 16, trong cuộc gặp với các Giám mục Việt Nam dịp Ad Lamina vừa qua đã nhắc nhở Giáo hội Việt Nam “đi thi và công tác chân thành”. Công sở thì chế bao giờ chân thành cả. Bao nhiêu kiện tụng mà Giáo hội gặp ở nhà nước, những chế độ nhàn nhàn của hội âm nào? Chạy trốn Ủy ban Công lý gặp ở nhà nước Công Đoàn chế độ hội.

Giáo hội cần phải cùng với toàn dân tranh đấu cho công lý và nhân quyền. Tranh đấu bằng lời nói và việc làm mới mong có được những kết quả làm khởi điểm cho các cuộc đi thi và công tác kính, đem lại cho Giáo hội và đất nước một mùa xuân mới.

Giáo hội phải hoàn thành sứ mệnh Ngôn sứ, là sứ mệnh ưu tiên mà Chúa Giêsu đã trao phó cho Giáo hội, đó là báo tin, báo tin Giáo hội, báo tin đất nước và con người: “Anh em đừng sợ người ta...Đều như Thầy nói với anh em lúc đêm hôm, thì hãy nói ra giữa ban ngày; và nếu anh em nghe thấy tai, thì hãy lên mái nhà rao giảng. Anh em đừng sợ những kẻ chế giễu thân xác, mà không giết được linh hồn... Anh em đừng sợ” (Mt 10, 26-31).

Linh mục Chân Tín
38 Khu Đông, P9, Q3, Sài Gòn

4/09/11 4:50 PM